

Slávnosť Zoslania Ducha Svätého

Rozjímania na slávnosť Zoslania Ducha Svätého. Navrhované témy sú: Duch Svätý zahajuje a poháňa naše poslanie; s Tešiteľom dostávame odpustenie; život a Božia sila sú nám dané v Duchu Svätom.

DALO BY SA POVEDAŤ, že na slávnosť Zoslania Ducha Svätého sa končí Ježišova misia na zemi a začína sa tá naša, podnecovaná, poháňaná a podporovaná tým istým Duchom. Dostávame to isté poslanie, ktoré Otec zveril svojmu Synovi. „Pokoj vám. Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás“ (Jn 20, 21). Sme

naplnení vďačnosťou za takýto dar a dúfame, že oheň, ktorý horel v srdci Ježiša Krista, nezhasne, ale že v nás zapáli oheň, o ktorom sníval a ktorý chcel on. Chceme, aby sa tie malé plamienky, ktoré sa objavili na hlavách apoštolov a v našich dušiach, rozšírili do najvzdialenejších kútov zeme. Tešíme sa, že budeme spolupracovať na Božích plánoch, aby sme svet naplnili teplom, ktoré nám prišiel dať Spasiteľ.

Na túto misiu nie sme sami, máme neprekonateľnú pomoc. Ježiš nám slúbil, že nás nenechá sirotami, a svoj slub splnil (Jn 14, 18). „Duch Boží, kamkoľvek vstúpi, zaháňa strach; dáva nám poznať a pocítiť, že sme v rukách všemohúcej lásky: nech sa stane čokoľvek, jeho nekonečná láska nás neopúšťa. Svedectvo mučeníkov, odvaha vyznávačov viery, nebojácnosť misionárov, úprimnosť kazateľov, príklad všetkých svätých, niektorých

z nich dokonca mladistvých a detí, to dokazujú. Dokazuje to samotná existencia Cirkvi, ktorá napriek ľudským obmedzeniam a chybám naďalej prekračuje oceán dejín, poháňaná Božím dychom a oživovaná jeho očisťujúcim ohňom“[1].

Možno niekedy pociťujeme túto opustenosť, ale nechceme, aby nás paralyzovala, vieme, že je súčasťou kúkoľá, ktorý sa diabol snaží zasiahť medzi dobrú pšenicu lásky, ku ktorej sme povolaní. Cítiť ju a vnímať ju neznamená uzatvárať s ňou zmluvu, ale môže byť práve podnetom k tomu, aby sme s pomocou Ducha Svätého znovu uvažovali o tom, že sme milované deti. So svätým Josemaríom sa chceme ponárať do tohto nevyčerpatelného zdroja milosti: „Pre mňa je sláva láska, je to Ježiš a s ním Otec – môj Otec – a Duch Svätý – môj Posvätitel“[2]. V tejto intimite sprevádzanej Trojicou majú

naše obavy a úzkosti svoje miesto a riešenie.

PRVÝ RAZ, keď sme kráčali sami, možno z otcovho náručia do matkinho, sme nevedeli, ako sa to skončí, ani sme to nikdy predtým neurobili. Stačilo, že sme ich mali blízko pri sebe, spredu aj zozadu. Keď sme dostali ich objatie ako odmenu za náš výkon, uvedomili sme si, že riskovať bolo úžasné. Môžeme prosiť, aby Duch dokázal roznieť našu vôľu, aby sme podobným spôsobom prekypovali božskými túžbami zasiať svet pokojom a radosťou. Modlitba je privilegovaným miestom, kde môžeme načúvať jeho hlasu a počúvať ho, čím nás naštartuje na túto božskú cestu. Modlitba „je dar, ktorý dostávame zadarmo; je to dialóg s ním v Duchu Svätom, ktorý

sa v nás modlí a umožňuje nám oslovovať Boha oslovením Otče, Tati, *Abba* (porov. Rim 8,15; Gal 4,6); a to nie je len *spôsob vyjadrovania*, ale je to skutočnosť: sme skutočne Božími deťmi. *Všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi* (Rim 8, 14)“[3].

Niekedy môžeme byť v pokušení, možno nevedomky, žiť tak, akoby sa Boh od nás vzdaloval kvôli našim hriechom alebo zradám. On nás však stále znova prekvapuje svojou reakciou na našu krehkosť.

„Zmŕtvychvstalý Ježiš, keď sa prvýkrát zjavuje svojim, hovorí: *Prijmite Ducha Svätého; komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené* (Jn 20, 22-23). Ježiš ich neodsudzuje, hoci ho počas umučenia opustili a zapreli, ale dáva im Ducha odpustenia. Duch je prvým darom Zmŕtvychvstalého a je daný predovšetkým na odpustenie hriechov. Toto je začiatok Cirkvi, toto je spojivo, ktoré nás drží pohromade,

cement, ktorý spája tehly domu:
odpustenie. Odpustenie je totiž dar
par excellence, je to najväčšia láska,
tá, ktorá nás napriek všetkému drží
pohromade, ktorá zabraňuje
zrúteniu, ktorá posilňuje a spevňuje.
Odpustenie oslobodzuje srdce a
umožňuje mu začať odznova:
odpustenie dáva nádej, bez
odpustenia nemožno budovať
Cirkev“[4].

.....

DUCH SVÄTÝ nás chce naplniť silou,
aby sme sa mohli tešiť z poslania,
ktoré nám zveril. Svätý Josemaría
nám ukazuje, aké škodlivé môže byť
nemať pevný základ tejto Božej
milosti: „Útok na vieru rúca
duchovnú stavbu. Prekáža
pokušeniu proti nádeji. Ale práve to
zlé uistenie, že Boh ma nemiluje a že
ja ho nemilujem, ničí a dokonca

fyziologicky zanecháva srdce prázdne“[5].

Našťastie, riešenie má každý na dosah: „V tento deň sa naučíme, čo robiť, keď potrebujeme skutočnú zmenu. Kto z nás ju nepotrebuje? Najmä vtedy, keď sme skleslí, keď nás unavuje ťarcha života, keď nás trápia naše slabosti, keď je ťažké pohnúť sa vpred a milovať sa zdá nemožné. Vtedy potrebujeme silnú *obnovu*: je to on, Božia sila; je to on, ktorý, ako vyznávame vo *Vyznaní viery*, *dáva život*. Aké dobré by bolo, keby sme si každý deň osvojili túto životodarnú silu. Aby sme po prebudení povedali: *Príď, Duchu Svätý, príď do môjho srdca, príď do môjho dňa*“[6].

Svätá Terézia z Lisieux v deň svojho birmovania spomínala: „Akú radosť som pocítila vo svojej duši! Podobne ako apoštoli som s radosťou očakávala návštevu Ducha Svätého.... (...). Konečne prišla tá šťastná chvíľa.

Pri zostupovaní Ducha Svätého som necítila prudký vietor, ale skôr ten slabý vánok, ktorého šepot počul Eliáš na vrchu Horeb“[7]. Aj my chceme mať uši otvorené pre Utešiteľa, aby nám povedal o zázrakoch, ku ktorým nás volá a pre ktoré sme boli stvorení.

„*Nenechám vás sirotami.* Dnes, na slávnosť Zoslania Ducha Svätého, nás tieto Ježišove slová vedú aj k tomu, aby sme mysleli na Máriinu materinskú prítomnosť vo Večeradle. Ježišova Matka je uprostred spoločenstva učeníkov, zhromaždených na modlitbe: je živou spomienkou na Syna a živým vzývaním Ducha Svätého. Ona je Matkou Cirkvi. Jej príhovoru osobitným spôsobom zverujeme všetkých kresťanov, rodiny a spoločenstvá, ktoré v tomto čase najviac potrebujú silu Ducha Svätého, Obrancu a Tešiteľa, Ducha pravdy, slobody a pokoja“[8].

[1] Benedikt XVI, *Homília*, 31-V-2009.

[2] Svätý Josemaría, *Dôverné zápisky*, body 1653-1655.

[3] František, *Homília*, 8-VI-2014.

[4] František, *Homília*, 4-VI-2017.

[5] Svätý Josemaría, okrajová glosa k *Deviatniku k Duchu Svätému*, autorka: Francisca Javiera del Valle.

[6] František, *Homília*, 20-V-2018.

[7] Svätá Terézia od Dieťaťa Ježiša, *Rukopis A*, kap. IV, 36.

[8] František, *Homília*, 15-V-2016.

sk-sk/meditation/slavnost-zoslania-
ducha-svateho/ (04.04.2026)